

prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău – A. Cucerescu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău –N. Budăi, V. Efros și I. Muruianu

Î N C H E I E R E

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Mariana Pitic și Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Serviciul Vamal,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dragan Alexandru împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, prin care s-au respins apelurile declarate de avocatul Lupașcu Anatol în interesele lui Dragan Alexandru și Serviciul Vamal și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 decembrie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial

c o n s t a t ă:

La 25 iulie 2016 Dragan Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată Dragan Alexandru a indicat că la 04 octombrie 2010 în rezultatul concursului susținut a fost angajat în funcția de inspector superior al Serviciului investigații operative Centru, Direcția servicii operative din cadrul Serviciului Vamal.

A indicat că pe parcursul activității și-a exercitat obligațiile de funcție profesional, cu maximă responsabilitate, onest și fără pretenții din partea superiorilor și nu a fost sancționat disciplinar.

A concretizat că inițial a fost angajat în aparatul central al Serviciului Vamal din mun. Chișinău, oraș în care domiciliază, însă pe parcursul activității conform dispozițiilor date de angajator în perioada de la 01 august 2012 și până la 11 iunie 2014 a fost transferat la Biroul Vamal Leușeni, iar la 11 iunie 2014 conform ordinului nr. 746 a fost transferat în cadrul aparatului central.

La 01 octombrie 2015 a semnat cu Serviciul Vamal contract individual de muncă pe termen de 3 ani.

Prin ordinul Serviciului Vamal nr. 720-p din 01 iulie 2016 s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu în temeiul art. 43 alin. (2) lit. g) Legea serviciului

în organele vamale pe motivul necorespunderii funcției deținute constatate de comisia de atestare în lipsa unui post vacant.

Ordinul i-a fost adus la cunoștință la 06 iulie 2016, în aceeași zi fiindu-i eliberat carnetul de muncă cu inscripția respectivă.

A specificat că la 23 mai 2016 i-a fost prezentată pentru cunoștință Fișa de atestare, contrasemnată de șeful nemijlocit al Secției Investigații Operative, din care se deduce că „Corespunde funcției deținute”.

A specificat că la 06 iulie 2016 i-a fost adusă la cunoștință decizia Comisiei centrale de atestare a Serviciului Vamal, extrasă din procesul-verbal 03-20-11 din 16 iunie 2016, contrasemnată de președintele comisiei centrale de atestare și secretarul Comisiei de atestare, în care este prezentă inscripția „Nu corespunde funcției deținute”.

Președintele comisiei și alți membri nu i-au comunicat motivele care au stat la baza unei asemenea decizii și consideră că evaluarea aptitudinilor sale profesionale prin metoda atestării a fost doar un pretext pentru demiterea sa din funcție.

Dragan Alexandru cere anularea ordinului Serviciului Vamal nr. 720-p din 01 iulie 2016, prin care s-a dispus încetarea raporturilor de muncă, restabilirea în funcția de inspector superior al Serviciului de investigații operative Centru, Direcția servicii operative a Serviciului Vamal de la data concedierii din 01 iulie 2016 cu executarea imediată a hotărârii, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-6).

Avocatul Lupașcu Anatol, împuternicit prin mandatul din 25 iulie 2016 să acorde asistență juridică cu dreptul de a majora sau reduce cuantumul pretențiilor, de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 56), a prezentat în interesele lui Dragan Alexandru calculul pretențiilor salariale indicând că salariul pentru absența forțată de la serviciu este în mărime de 23 779,62 lei, cuantumul prejudiciului moral îl apreciază la suma de 50 000 lei, iar cheltuielile de asistență juridică sunt în mărime de 10 000 lei (f.d. 54).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 decembrie 2016 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dragan Alexandru.

S-a anulat ordinul nr. 720-p din 01 iulie 2016 emis de Serviciul Vamal, prin care s-a dispus încetarea raporturilor de serviciu cu Dragan Alexandru din funcția de inspector superior al Serviciului de investigații operative Centru, Direcția servicii operative, începând cu 01 iulie 2016.

S-a repus Dragan Alexandru în funcția de inspector superior al Serviciului investigații operative Centru, Direcția servicii operative.

S-a încasat din contul Serviciului Vamal în beneficiul lui Dragan Alexandru salariul pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada de la 01 iulie 2016 – 13 decembrie 2016, în mărime de 23 779,62 lei, prejudiciul moral în mărime de 6 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000 lei.

S-a indicat că hotărârea privind restabilirea în dreptul la muncă, precum și încasarea unui salariu mediu în mărime de 5 566,45 lei în beneficiul lui Dragan Alexandru cu excluderea acestei sume din suma total încasată urmează să fie executată imediat (f.d. 62, 68-74).

La 21 decembrie 2016 Serviciul Vamal a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 decembrie 2016 (f.d. 66-67), iar la 05 aprilie 2017 apel motivat împotriva aceleași hotărâri (f.d. 81-84).

La 12 ianuarie 2017 avocatul Lupașcu Anatol a declarat în interesele lui Dragan Alexandru apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 decembrie 2016 (f.d. 64-65), iar la 29 mai 2017 apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 94-96).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 20 iulie 2017 a respins apelurile declarate de avocatul Lupașcu Anatol în interesele lui Dragan Alexandru și Serviciul Vamal și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 13 decembrie 2016 (f.d. 109-130).

În motivarea soluțiilor instanțele de judecată au indicat că este arbitrară afirmația Serviciului Vamal că Dragan Alexandru nu corespunde funcției deținute, deoarece în textul procesului-verbal nr. 03-19-17 din 25 mai 2016 al Comisiei de atestare și în anexa nr. 2 nu se regăsește nici un argument care să conducă la concluzia că Dragan Alexandru nu a susținut atestarea și că nu ar corespunde funcției deținute, iar în fișa de atestare a colaboratorului din 23 mai 2016 se desprinde concluzia că Dragan Alexandru corespunde funcției deținute.

Judecătoria Centru mun. Chișinău a mai reținut că Serviciul Vamal nu a respectat procedura la concedierea lui Dragan Alexandru, deoarece nu i-a propus o altă funcție inferioară.

Conform certificatului medical prezentat de Dragan Alexandru, acesta în perioada de la 01 iulie 2016 până la 05 iulie 2016 s-a aflat în concediu medical, iar eliberarea angajatului în această perioadă contravine prevederilor legale.

La 24 octombrie 2017 Serviciul Vamal a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea ambelor hotărâri judecătorești în partea admiterii acțiunii și emiterea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor.

În motivarea cererii de recurs Serviciul Vamal a indicat că Curtea de Apel Chișinău în soluția de respingere a apelului a invocat lipsa vre-unui argument în procesul-verbal din 25 mai 2016 al comisiei de atestare, care să conducă la concluzia că Dragan Alexandru nu corespunde funcției deținute, însă legalitatea atestării nu face obiectul prezentului litigiu, deoarece intimatul nu a contestat nici procesul-verbal menționat și nici ordinul cu privire la rezultatele atestării, care pot fi contestate în procedură aparte.

A fost în imposibilitate de a propune intimatului o careva funcție inferioară, iar prejudiciul moral în cuantum de 6 000 lei este mai mare decât cuantumul salariului mediu pe care îl avea Dragan Alexandru.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 13 noiembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copieii respective.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Serviciul Vamal în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 04 septembrie 2017 Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei din 20 iulie 2017 (f.d. 133), fapt ce denotă că recurentul declarând recursul la 24 octombrie 2017, s-a încadrat în termenul de 2 luni acordat de legiuitor.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost semnat de Serviciul Vamal, recurentul fiind partea în proces împotriva căreia a fost declanșată acțiunea civilă, astfel încât temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă nu are incidență.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, instanța de recurs relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, instanța de recurs conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt contra Belgiei* din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef contra Greciei* din 27 martie 2014).

În acest context, Completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato contra Italiei* din 15 septembrie 2016).

Completul statuează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen contra Norvegiei* din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan contra Armeniei* din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că în cererea de recurs Serviciul Vamal nu a invocat care norme de drept au fost încălcate la examinarea pricinii, invocând doar în general încălcarea normelor de drept.

Totuși, din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, Serviciul Vamal a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora

instanța de apel și prima instanță s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Centru mun. Chișinău nu este suficient de fundamentată.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Serviciul Vamal în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Serviciul Vamal se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Luiza Gafton